

Zázrak.

Vysvětlení pro to spočívá ve slově samotném. Zázrak je děj, nad kterým se člověk ocitá v údivu. Je to něco, co nepovažuje za možné. Avšak také jen **nepovažuje**, neboť že to možné je, dokázalo již přece uskutečnění zázraku.

Neexistují však zázraky, jak si je představují mnozí lidé věřící v Boha! Tito považují zázrak za něco, co se odehrává mimo přírodní zákony, dokonce za něco, co je v rozporu se všemi přírodními zákony. Právě v tom spatřují Boží! Zázrak je pro ně něco, co je možné jen jejich Bohu, který v tom projevuje svou zvláštní milost a k tomu používá svou všemohoucnost.

Ubozí lidé si pod všemohoucností mylně představují možnost libovolných skutků a zázraky jako takovými libovolnými skutky. Neuvažují nad tím, jak velmi tím Boha snižují; neboť tento druh zázraků by mohl být Božím o to méně.

V Božím působení spočívá v první řadě bezpodmínečná dokonalost, bez chyby a bez mezery. A dokonalost je podmíněná nejpřísnější logikou a bezpodmínečnou důsledností ve všech směrech. Zázrak musí se tudíž odehrávat jen v dění bezmezerné důslednosti. Rozdíl je jen ten, že při zázraku se vývojový proces, který v pozemských pojmech zabírá delší čas, odehrává sice běžným způsobem, avšak v tak ohromné rychlosti, ať je to již prostřednictvím člověku zvláště propůjčené síly nebo jinou cestou, že může být lidmi vlivem neobyčejně rychlého průběhu označen jako zázračný, zkrátka jako zázrak.

Může to být také někdy něco, co přesahuje rámec nynějšího vývoje, což je naplněno skrze soustředěnou sílu. Avšak to se vůbec nikdy nepostaví mimo stávající přírodní zákony, nebo dokonce proti nim. V tom okamžiku, který je sám o sobě tak jako tak nemožný, pozbylo by to všeho Božího a stalo by se to aktem libovůle. Tedy právě opakem toho, než se mnozí věřící v Boha domnívají. Všechno, co postrádá přísnou důslednost, není Boží. Každý zázrak je bezpodmínečně přirozený proces, pouze provedený v mimořádné rychlosti a soustředěnou silou; neboť nikdy se nemůže stát něco nepřirozeného. To je zcela vyloučeno.

Nastane-li vyléčení nemoci, která byla doposud považována za nevléčitelnou, tak v tom nespočívá žádná změna přírodních zákonů, nýbrž to ukazuje jen na velké mezery v lidských vědomostech. Tím spíše se to musí uznat jako milost Stvořitele, který tu a tam jednotlivého člověka obdaří zvláštní silou, která může být použita k blahu trpícího lidstva. Avšak vždy to budou jen takoví, kteří se drželi daleko od veškeré domýšlivosti vědy, protože pozemsky vázané vědomosti zcela přirozeně dusí schopnost přijímat vyšší dary.

Pozemsky vázané vědomosti chtějí dobývat, avšak nejsou schopny nikdy čistě, tedy dětsky přijímat. Avšak síly přicházející z oblastí, kde není času ani prostoru, mohou být jen prostě přijímány, nikdy vydobyty! Tato samotná okolnost ukazuje, co je hodnotnější, silnější, a tedy také správnější!